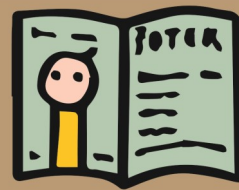

ZÁKLADNÍ ŠKOLA V PROSEČI U SKUTČE

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

PROSINEC 2014

Uvnitř najdete :

Mikulášská nadílka

Vánoce v Potštejně

Exkurze v Litomyšli

Pojedeme do divadla

Adventní věnec

Nenechte si ujít

Nepřehlédněte!

Šotek v Brně

Červánek v Bratislavě

Vánoční prozpěvování

Cestománie v Betlémě

Turnaj v ringu

O vánočního kapra

ŠOTEK V BRNĚ

V pondělí 1. prosince jsme se jakožto zástupci naší redakce zúčastnili vyhlášení celostátního kola soutěže O nejlepší školní časopis roku 2014. Po příjezdu do Brna jsme se tramvají dostali na místo konání, což byla Střední škola polytechnická v Jílové ulici. Nejdříve jsme se všichni sešli v aule na slavnostním přivítání. Přestože jsme zde byli brzy, téměř jsme se sem nemohli vejít, protože se nás zde sešlo ještě podstatně více než v minulém roce. Dozvěděli jsme se, že se letošního

kola zúčastnilo 189 redakcí a samozřejmě jsme si prohlédli všechny vystavené časopisy. Také jsme zde dostali informace o průběhu celého dne. Poté jsme se odebrali na stanoviště jednotlivých workshopů. My děvčata jsme si vybrala seminář **Novinařina v praxi** pod vedením lektorek Táňi Arťuškové a Libuše Miarkové z Moravská tiskové agentury. Obsahem byly základy

zpravodajství, tj. něco málo z teorie, jak psát zprávy, jejich druhy. Rozebírali jsme konkrétní články z jednotlivých školních časopisů. Vítek se rozhodl pro seminář **Jak psát texty pro web? Pracujeme s wordpressem** - zde byl lektorem Bc. Ondřej Baar, konzultant internetového marketingu. Zde se zúčastnění dozvěděli, jak můžeme textem pracovat s jeho čtenářem, čeho se vyvarovat a co naopak dělat vždy. Vše bylo prakticky prezentováno v redakčním systému wordpress, který je vhodný pro publikaci informací na internetu a především je ZDARMA! Pro pedagogy byl připraven seminář s názvem **Brno a knihovna pro mládež**, na kterém vedoucí workshopu: Mgr.

Gabriela Klabačková představila Mahenovu knihovnu v Brně. Ta prošla celkovou rekonstrukcí a klade si za cíl být útočištěm, ale i stimulem pro rozvoj mladých lidí. Každopádně všechny workshopy byly zajímavé a odnesli jsme si nové poznatky. Po dokončení seminářů následovalo občerstvení a můžeme říci, že nám bageta přišla k chuti. Ještě jsme se

vyfotili a spěchali jsme na tramvaj. No ovšem teprve zde nastalo pravé dobrodružství, žádná tramvaj totiž nejela! Nakonec jsme se zhruba po 40 minutách dočkali, nejela sice námi očekávaná dvojka, ale šestka, nicméně vlezli jsme do ní. Teprve cestou jsme zjistili, že v Brně nastala kalamita a tramvaje přimrzají na kolejích. K nádraží jsme se dostali se zpožděním, ale naštěstí autobus jsme stihli. Domů jsme dojeli v pořádku. V Brně se nám líbilo a doufáme, že i příští rok se dostaneme mezi „superfinalisty“, abychom se sem opět mohli podívat. Každopádně se o to budeme snažit.

Jitka Poslušná, Lucie Drahošová, Vítek Lustyk

Š

O

T

E

K

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Ve čtvrtek 4. prosince žáci 9. ročníku šli do školy s napěchovanými taškami plnými kostýmů a rekvizit důležitých pro Mikuláše, čerty a anděla. Během 1. vyučovací hodiny jsme se sešli v naší domovské třídě, první polovina dětí připravovala program s výzdobou v tělocvičně pro 1. stupeň a 2. polovina se převlékala do kostýmů. Odbila 9. hodina a Mikuláš s čerty a andělem se vydali na výpravu za dětmi naší školy. V každé třídě Mikuláš přečetl hříšníky na Černé listině a čerti konali svoji povinnost. Hodné děti dostaly od anděla sladkou odměnu. Zároveň jsme děti pozvali na program v tělocvičně, který probíhal od 10 hodin. Aktivitu, které jsme pro ně připravili, se jim hodně líbily, mohly si vyzkoušet skákání v pytli, střelbu z pistolí NERF Attack na čerty, kopání na bránu, kuželky a slalom se lžičkou a ping-pongovým míčkem.

Jan Marek a Milan Šplíchal

ČERVÁNEK V BRATISLAVĚ

V pátek 5. prosince jsme se s pěveckým sborem Červánek již poněkolkáté zúčastnili Mezinárodního festivalu adventní a vánoční hudby v Bratislavě. V kronice jsme dohledali, že sem jezdíme už od roku 2007. Na letošní ročník se přihlásilo celkem 15 pěveckých sborů z celého světa, zúčastnili se zpěváci z Velké Británie, Jižní Afriky, Irska, Polska, Ruska, Ukrajiny, Litvy a další. Ze začátku jsme

měli obavy, zda se nám podaří naplnit autobus, abychom vůbec mohli jet. Termín pro nás nebyl právě nejvhodnější, jsme zvyklí, že 5. prosince v naší škole chodí Mikuláš. A kdo bude chodit, když nám téměř všichni „čerti“ odjedou? Nakonec rozhodl pan ředitel, který Mikulášskou besídku posunul již na čtvrtek a tím náš problém vyřešil. Mohli jsme se tedy začít připravovat –

což v praxi znamená, že od začátku října se z naší školy linou koledy, i když je venku 25 stupňů. Ze zasláného harmonogramu jsme se dozvěděli, že se koncert, na kterém máme zpívat, posunul až na 18. hodinu – předtím má pódium pronajaté Mikuláš. Začali jsme si dělat starosti, co a hlavně kde budeme v Bratislavě tak dlouho dělat? A jet až v poledne, no uznejte, byl by to nějaký výlet? Naštěstí se nám ozvali z bratislavského Magistrátu s prosbou, zda bychom mohli zazpívat u obchodního centra Eurovea a dokonce nám slíbili i občerstvení. Ihned jsme souhlasili a mnuli si ruce, že je další problém vyřešen.

V pátek jsme se tedy ve škole důkladně rozezpívali, naložili kromě sebe i nástroje, stojany a další nezbytnosti do autobusu a vydali se na cestu. Silnice už naštěstí byly sjízdné, takže okolo 13. hodiny jsme už byli

v Bratislavě. Na parkovišti si nás vyzvedla slečna průvodkyně, která se o nás měla celý den postarat. Zavedla nás hned k obchodnímu centru Eurovea, kde jsme se mohli občerstvit, nakupovat nebo se jen tak projít. Okolo půl čtvrté jsme se přesunuli k pódiumu, které bylo hned na náměstíčku za obchodním centrem. Zde jsme se rozezpívali, naladili nástroje a od 16 hodin jsme zde předvedli náš nacvičený program. Po vystoupení jsme si pochutnali na bagetě a čaji, sbalili nástroje i zpěváky a vydali se na cestu k Hlavnímu náměstí. Zde už byl program v plném proudu, Mikuláš naděloval, z pódia se ozývaly písně, vše provoněno pravou vůní Vánoc.

Byli jsme rádi, že máme i zde chvíli volna a vydali jsme se prozkoumat nabídku stánků. V 18 hodin jsme se sešli u pódia, abychom si mohli poslechnout sbory vystupující před námi, tedy Elmbridge Choir a Elmbridge Ladies' Choir z Velké Británie. Tyto sbory zaspívaly i společně, což znamenalo, že na pódiu se ocitlo 170 zpěváků najednou. V jejich podání jsme si vyslechli krásné anglické písně, naštěstí jiné, než které jsme si připravili my. Když jsme nastoupili na jeviště, pan zvukař nám upravil mikrofony, nazvučil nástroje a my jsme si mohli zaspívat před zcela zaplněným náměstím. Velký obdiv sklidil i „ náš fanklub“, který přijel až z Proseče za naším basistou p. Danielem Tobiášem, a můžeme říci, že nám jejich hlasitá podpora byla velmi milá. Naše vystoupení se líbilo, bylo jako závěrečné na večerním programu. Mohli jsme si tedy sbalit věci a jít k autobusu. V ten okamžik samozřejmě většina sboru zjistila, že ještě nutně potřebuje tam a tam a kdy že jsme měli utratit ta eura, když bylo tak málo času? Naštěstí nám náš autobus mezitím neujel a my jsme se mohli vydat na cestu k domovu. Domů jsme přijeli sice až kolem půlnoci, ale shodli jsme se, že se celý den vydařil a výlet do Bratislavy se nám moc líbil.

Červánek

B

R

A

T

I

S

L

A

V

A

POHÁDKOVÉ VÁNOCE

Všichni máme moc rádi pohádky a jistě se shodneme, že právě k Vánocům pohádky patří. Jednou z „nejoblíbenějších“ jsou určitě Tři oříšky pro Popelku. Těžko věřit tomu, že od její premiéry uplynulo už více jak 40 let. Každý ji zná nazpaměť, a přesto jsme o tomto filmu našli spoustu zajímavostí, které možná ještě nevíte!

Kde se Tři oříšky pro Popelku natáčely? Pohádka, která je oblíbená na celém světě, vznikla v roce 1973 v koprodukcí s filmaři z východního Německa. A například zámek prince, kterého hrál Pavel Trávníček, najdeme právě tam. Statek Popelky, již ztvárnila Libuše Šafránková, je vodní hrad Švihov, stodolu, kde Popelka ukrývá kouzelné tři oříšky, našel režisér Václav Vorlíček na Plzeňsku v Mezihoří, stejně jako sad nebo rybník, ve kterém skončí macecha.

Zámek Moritzburg najdete nedaleko Drážďan a pouhý krátký pohled vám bude stačit

na to, abyste si vzpomněli, kde jste ho již viděli. Kvůli slavné filmové verzi s Libuší Šafránkovou a Pavlem Trávníčkem v hlavních rolích se sem stále sjíždí nejen naši občané, ale samozřejmě i domácí Němci, protože i u nich je česká Popelka velmi populární. Král polský a kurfiřt saský August Silný nechal přímo na zdech původní renesanční stavby vybudovat lovecký zámek a letohrádek v patřičném

reprezentativním stylu. August tady velmi rád pobýval a oddával se své obrovské vášni – lovu. Zámek je pojmenován po původním majiteli. Perla saského baroka, jak se zámku přezdívá, leží pouhých 14 km na severozápad od města Drážďany. Na zámku si prohlédnete obsáhlé sbírky s loveckými trofejemi, čínským, japonským a míšeňským porcelánem. Zajímavostí je pěřová místnost s názvem Federzimmer. August Silný si nechal stvořit a ozdobit postel a ložní zařízení z per mnoha exotických ptáků. Slavnostní lůžko je pokryto takřka dvěma miliony ptačích per nejrůznějších barev. Uchvátí vás také nábytek a malby, kožené tapety s kresbami. Okolí zámku je poklidným místem a prožijete tu pěkný čas.

Zajedte se podívat na zámek s několika rybníky a s pohádkovou atmosférou. Výstava o filmové pohádce Tři oříšky pro Popelku zde proběhla v roce 2013. Představily se nově otevřené expozice, kde jste si mohli připomenout tvorbu režiséra Václava Vorlíčka a hudbu Karla Svobody. K vidění bylo mnoho kostýmů i rekvizit a byly připraveny i doprovodné akce pro děti i dospělé. Výstava už skončila, ale i dnes se můžete podívat a na památku si vyfotit Popelčino schodiště, na kterém ztratila střevíček. Jedná se o schodiště na boku zámku. Ale pozor na střevíček!

Štěpánka Doležalová, Barbora Lněničková, Veronika Bukáčková

Víte, že:

- Při natáčení na Šumavě zapadl Trávníčkův kuň až po uši do zasněžené jámy.
- Scénu, kdy běží princ za Popelkou ze zámku, musel Trávníček kvůli větru běžet asi 50krát.
- O Trávníčkovi si v Německu mysleli, že je německý herec.
- Vodní hrad Švihov u Klatov byl během natáčení v žalostném stavu. Maskovaly to kulisy a ozdoby.
- Pohádka se natáčela na drahý film, a proto režisér požadoval, aby se všechny záběry natočily na první pokus.
- Jurášek, na němž jezdila Popelka při natáčení v ČSSR, se ve skutečnosti jmenoval Bonek.
- Ve scéně, kdy princ uhodne Popelčiny hádanky, byl Vladimír Menšík namol opilý.
- Postava Heleny Růžičkové se v německé verzi jmenuje Kleinröschen, což je v překladu Růžička.
- Představitelka Dory Dana Hlaváčová je v titulcích špatně uvedena jako Daniela.
- Herec Jan Libíček si věčně stěžoval na příliš těžký kožich, kvůli němuž i padal.
- Sněhovou koulí do hlavy prince netrefila Popelka, ale režisér Vorlíček.
- Popelku měla původně hrát Jana Preissová, ale odmítla, protože byla v pokročilém stádiu těhotenství.
- O ústřední melodii bylo rozhodnuto za pár vteřin. Karel Svoboda ji Vorlíčkovi zahrál v noci po telefonu.
- Popelka a princ se ani jednou ve filmu nepolíbí, což nebývá u pohádek zvykem.
- Juráškové byli ve skutečnosti tři. Ve stáji jeden se zimní srstí, druhý bez ní při projížděkách lesem, třetí pak v Německu.
- Helena Růžičková hrála dceru Droběnu baronky z Kratihájů, což je postava z divadelní hry Zvonoklasy.
- Pavla Trávníčka daboval herec Petr Svojtka, který s Šafránkovou dva roky na to hrál v Malé mořské víle.
- Dora v podání Dany Hlaváčové natáčela v šestém měsíci těhotenství. S dcerou dnes žije v Mladé Boleslavi.

P

VÁNOCE NA ZÁMKU POTŠTEJN

O

Ve středu 17. prosince jsme se my, žáci 6. a 7. ročníku, vydali na zámek Potštejn. Zhlédli jsme vánoční příběh o dívce Barunce, která se vydala na cestu do Betléma.

Spolu s ní a andělem Arielem začalo putování zámeckými komnatami přes Nazaret, kde vládl krutý král Herodes, a nakonec jsme došli až do Betléma. Tam jsme v chlévě právě narozenému Ježíškovi a jeho rodičům společně zaspívali.

Na závěr nás čekala v místní cukrárně sladká pozornost. S přáním klidu, lásky a vánoční pohody jsme se rozloučili.

T

Všem se nám to tu líbilo a těšíme se na další výlet.

Katka Stodolová a Hana Odvárková

Š

T

E

J

N

EXKURZE V ZAHRADNICKÉ ŠKOLE V LITOMYŠLI

V úterý 16. 12. 2014 jsme se my, dívky 7. třídy, a pan uč. Jan Stodola, vypravili na exkurzi do zahradnické školy v Litomyšli. Jeli jsme se podívat, jak se připravuje vánoční výstava.

Po cestě autobusem jsme podle plánu dorazili až do zahradnické školy. Naším průvodcem byla jedna ze studentek - Radka, která nás provedla po učebnách školy, a ukázala nám, jak se taková výstava rodí. Viděli jsme vánočně naaranžované svíčky, věnce a další vánoční ozdoby. Moc se nám líbila místnost s dekoracemi tropickými rostlinami a přímo nás nadchla fialová „levandulová“ místnost a „lesní třída“ připravená z lesních přírodnin.

Nakonec přišlo překvapení, když nás naše průvodkyně zavedla do místností, kde měli exotická zvířata. Nejvíce se nám tam líbili hadi, žabky, ještěrky, ale také i rybičky, drobní papoušci, osmáci, myšky a řada dalších.

Plni dojmů ze všeho, co jsme viděli, jsme si ještě užili krátký rozchod ve městě a spokojeně jsme odjeli domů.

Exkurze se nám líbila a těšíme se na další výlety.

Ema Sodomková, Veronika Lettlová a dívky ze 7. třídy

JEZDÍME DO DIVADLA

*Ve čtvrtek 8. ledna pojedeme do Východočeského divadla v Pardubicích, tentokrát na muzikál *Balada pro banditu*. Už se moc těšíme.*

Za první světové války Nikola zběhl a skrýval se v lesích v okolí svého rodiště na

Podkarpatské Rusi. Hned od počátku svého příběhu byl rebelem s přirozenou touhou po svobodě, vymykal se všem konvencím. Stal se zbojníkem z vlastní vůle, ale i z nutnosti. Jeho nedostatek peněz mu nejdřív nedovoloval, aby si mohl vzít svou milovanou Eržiku. Peníze pro Eržičina otce se tedy rozhodl získat za každou cenu.

Ovšem v loupění se nezastavil,

pokračoval od malých krádeží k velkým lupům, za stálého pronásledování četnictvem, kterému unikal až do chvíle, kdy byla na jeho dopadení vypsána vysoká

odměna. A pod vidinou velkých peněz, ale i vyhnutí se vlastnímu trestu se mu zpronevěřili dokonce jeho dobří přátelé a společníci! Jak mohli?!

Dnes již legendární muzikál, jehož mnohé písně zlidověly, napsal Milan Uhde na motivy románu Ivana Olbrachta *Nikola Šuhaj loupežník*. Společně s hudebním skladatelem Milošem

Štědroneš vytvořili dílo trvalé hodnoty, které poprvé spatřilo světlo světa v brněnském Divadle na provázku v roce 1975 a o tři roky později bylo také zfilmováno. Východočeské divadlo se tomuto energickému dílu plnému velkých životních osudů věnuje poprvé, navíc v novém hudebním aranžmá Marko Ivanoviče.

Lucie Lacmanová a Marcela Košnarová

BETLÉM

V tomto předvánočním období můžete vidět Betlém, kamkoliv se podíváte. Nás ovšem zajímal Betlém jako město, takže můžete srovnávat s naším „českým vyřezávaným“.

Betlém (arabsky: بيت لحم, Bejt Lachm, doslova „dům masa“, hebrejsky: בית לחם, Bejt Lechem, doslova „dům chleba“, řecky: Βηθλεέμ, latinsky: Bethlehem) je

město v centrální části Západního břehu Jordánu, nacházející se přibližně 8 kilometrů jižně od Jeruzaléma. Žije zde zhruba 30 000 obyvatel. Město je hlavním městem betlémského gubernorátu Palestinské samosprávy a centrem palestinského cestovního ruchu a kultury. Tóra označuje Betlém jako město Davidovo, ve kterém byl korunován králem

Izraele. Novozákonní evangelia podle Matouše a Lukáše označují Betlém jako místo narození Ježíše Nazaretského. Ve městě sídlí jedna z nejstarších křesťanských komunit na světě, jejíž velikost se však v důsledku emigrace značně zmenšila.

V roce 529 bylo město vydrancováno během samaritánské revolty, avšak nedlouho poté došlo k jeho obnově na popud byzantského císaře Justiniána I. V roce 637 byl Betlém porobený arabským chalífou Umarem ibn al-Chattábem, který zdejším náboženským svatyním garantoval bezpečí. V roce 1099 se města zmocnili křižáci, opevnili jej a

nahradili jeho řecké pravoslavné duchovenstvo římskokatolickým. To bylo vyhnáno poté, co se města zmocnil sultán Saladin. Městské hradby byly zničeny roku 1250, když město dobyli Mamlúci a následně postupně obnoveny během nadvlády Osmanské říše. Po pádu Osmanské říše během první světové války připadl Betlém pod správu Spojeného království v rámci Britského mandátu Palestina. Na základě plánu OSN na rozdělení Palestiny z listopadu 1947 měl Betlém připadnout do oblasti Corpus separatum, ale po izraelské válce za nezávislost z roku 1948 zůstalo město pod jordánskou správou.

Josef Macháček, Martin Štorek, Michal Barták

C

E

S

T

O

M

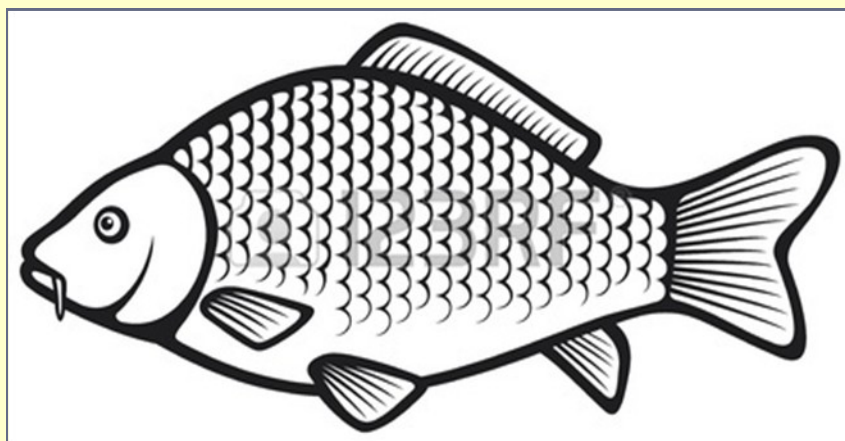
Á

N

I

E

TURNAJ O VÁNOČNÍHO KAPRA

V pondělí 15. prosince se v prosečské sokolovně konal turnaj ve stolním tenise. Hlavní výhrou byl vánoční kapr. Sešlo se zde 13 žáků (10 chlapců a 3 dívky), kteří se chtěli zúčastnit. Na začátku si všichni vylosovali lístek, podle kterého se pak rozdělili do skupin A a B. V obou skupinách hráli hráči proti sobě a ti nejlepší „postoupili“ dál. Vyřazovacím způsobem se bojovalo o 1. až 8. místo. Zbytek hráčů hrál o 9. až 13. místo, tentokrát už všichni dohromady. Každý se snažil, všichni hráli nadšeně.

Vánočního kapra nakonec vyhrál Vítek Lustyk, který porazil úplně všechny soupeře. Na druhém místě se umístil Jiří Talacko a na třetím Josef Holec. Ocenění byli všichni zúčastnění, každý dostal nějakou odměnu za snahu.

Barbora Lněničková, Jan Chadima

S

P

O

R

T

U

TURNAJ V RINGU

Turnaj v tomto sportovním odvětví patří už roky mezi nejoblíbenější jak mezi kluk, tak děvčaty. Do soutěže se zapojilo devět dvoučlenných týmů a tři tříčlenná družstva a do hry také zasáhli náhradníci, celkem se hry zúčastnilo 29 hráčů. Týmy byly rozděleny do dvou skupin podle věku. Ve skupině starších spolu hrálo 7 družstev a ve skupině mladších a dívčích družstev 5 družstev. Boje byly od počátku dramatické a výsledky zápasů velmi zajímavé. Celým turnajem prošlo bez zaváhání jen jedno družstvo v kategorii mladších a to ve složení Pavel Soukal, Tobiáš Svoboda a Jakub Hledík.

Ve skupině starších vyhrála dvojice Veronika Lettlová a Vítek Lustyk.

Členové některých družstev se podíleli na turnaji také jako rozhodčí.

Celkové pořadí:

Mladší

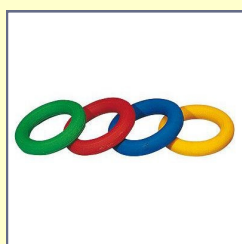
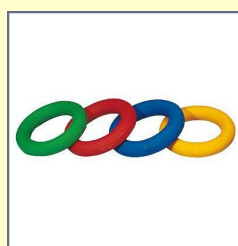
1. **Soukal Pavel, Tobiáš Svoboda, Jakub Hledík**
2. Filip Romportl, Andrej Češka, Jaromír Síla
3. Filip Sejkora, Václav Beránek
4. Štěpánka Doležalová , Veronika Zachová
5. Marcela Košnarová, Lucie Lacmanová, Natálie Rychová

Starší

1. **Veronika Lettlová, Vítek Lustyk**
2. Jakub Vanžura, Michal Barták, Jan Chadima
3. Martin Štorek, Jakub Dostál
4. Kateřina Binková, Milan Šplíchal
5. Miloš Sejkora, Kamil, Šimon Lustyk
6. Josef Holec, Jan Síla
7. Lukáš Hledík, Jakub Šimon

Mgr. Jan Stodola

Z

D

A

R

VÁNOČNÍ PROZPĚVOVÁNÍ

Pátek 12. prosince byl pro nás, žáky základní školy, již takovým „předvánočním“ dárkem. Učili jsme se jen dvě hodiny a pak jsme se hned přesunuli do sokolovny. Tam již na nás čekali dva herci z Divadélka Vítí Marčíka, kteří nám zahráli loutkové divadlo s názvem „Vánoční příběh“. Bylo o tom, jak archanděl Gabriel zvěstoval panně Marii, že se jí zanedlouho narodí syn, kterému dá jméno Ježíš, a o putování panny Marie a Josefa do Betléma. Celé divadlo bylo pojato vtipně a doprovázeno mnoha koledami. Úplně nakonec nám herci předvedli i rockovou verzi koledy „Pásli ovce valaši“. Celé divadlo se všem moc líbilo. Po představení následovala krátká přestávka, aby bylo možno „přestavět jeviště“. Jakmile bylo vše připraveno, mohl začít vánoční koncert našich pěveckých sborů. Nejdříve nám zazpívali Žlutásci, které vede p. uč. Kateřina Jílková, poté starší Prosečánek pod vedením p. uč. Dagmar Smělé a to celé zakončil nejstarší sbor Červánek pod vedením p. uč. Jany Pavlovičové. Každý sbor měl připraveno spoustu zajímavých koled a různých vánočních písní. A úplně na konci nás potčil svou návštěvou Santa Claus, který nám popřál příjemné prožití vánočních svátků. Odpoledne jsme celý program, tentokrát již bez divadla, zopakovali pro rodiče a veřejnost. Potěšilo nás, že se sokolovna zaplnila do posledního místečka, a doufáme, že se vánoční koncert všem líbil.

ADVENTNÍ VĚNEC

Výrobu adventního věnce jsme v našem časopisu popisovali již několikrát, také o jeho historii jsme už psali. Tentokrát jsme pro Vás otiskli slohové práce žáků 6. ročníku, kteří měli za úkol adventní věnec popsat. Myslíme si, že se jim to moc povedlo.

Naši třídu zdobí adventní věnec. Je krásně zelený a plápolající oheň na třech svíčkách ze čtyř působí pocitem bezpečí. Zdobí jej přírodní chvojí a i na něm jsou nějaké ozdoby. Svíčky jsou barevně každá jiná. Jen vždy dvě jsou zelené a dvě bílé, že nevíte, proč čtyři svíčky? To je dlouhý příběh, ale teď jsme zaměřeni na věnec. Mezi každou svíčkou je červená kulička a umělé mašle ladící do hnědočervené barvy. Celý věnec je postavený na, zdá se, kovovém podstavci, i když spíš připomíná misku. Vnitřek věnce je z polystyrenu. Naše třída je tudíž naladěná do vánoční atmosféry.

Nela Doležalová

Adventní věnec je položen ve stříbrné nerezové misce. Jeho základ je z polystyrenového bílého kruhu, který pasuje přesně do misky. Aby nebyl tak holý, je na něm chvojí z tuje, to je připevněno zeleným drátkem, který není vidět. Ozdobený je červenou - zlatými mašličkami a ve stejné barvě jsou i malé kuličky. Zapáchnuté stojánky drží čtyři svíčky. Z nich tři hoří, protože proběhla třetí adventní neděle. Dvě ze svíček mají zelenou a zbytek bílou barvu.

Petr Klesnil

V

Á

N

O

C

E

NENECHTE SI UJÍT:

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST A MĚSTO PROSEČ
SRDEČNĚ ZVOU NA KONCERT

**JAKUB JAN RYBA:
ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ**

V SOBOTU 27. PROSINCE 2014

14.00 KOSTEL SV. MIKULÁŠE V PROSEČI

POD VEDENÍM FRANTIŠKA ŠTERBÁKA ÚČINKUJÍ:

COLLEGIUM CHRÁMOVÝCH HUDEBNÍKŮ

SBORISTÉ PĚVECKÝCH SOBORŮ VYSOČINY

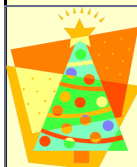
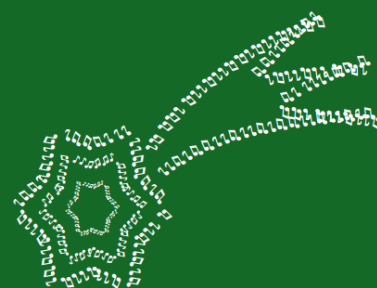
JANA NOVÁKOVÁ - SOPRÁN

MICHAELA ŠTEFÁČKOVÁ - ALT

PETR NEKORANEC - TENOR

ONDŘEJ ŠTEFÁČEK - BAS

TOMÁŠ CHUDÝ - VARHANY

V
E
S
E
L
É

Zveme vás
na Novoroční prozpěvování
s Náhodným seskupením

**ZNA
ZIVA**

1. ledna v 17 hodin
kostel sv. Mikuláše v Proseči

V
Á
N
O
C
E